

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
XXXXXX MEDLEMSBLAD XX

VI serie nr. 10

November 1953

Generalforsamlingen i København

Regensianersamfundets ordinære generalforsamling afholdes torsdag den 26. november kl. 19.30 præcis på Regensens læsesal.

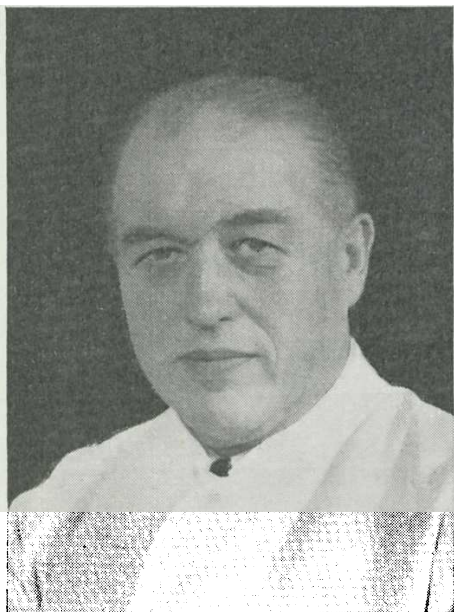
Dagsorden:

1. Formanden aflægger beretning.
2. Kassereren forelægger det reviderede regnskab for 1952—53 til godkendelse.
3. Kassereren forelægger det reviderede regnskab for »Regensianersamfundets Legat« til godkendelse.
4. Valg af formand.
5. Valg af 6 bestyrelsesmedlemmer.
6. Valg af 2 revisorer.
7. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen fællesspisning på salen. Menu: varm ret (antagelig skipper-labskovs) med rødvin (2/1 fl. pr. 3 pers.), ostepind og kaffe. Pris 10 kr.

Anmeldelse om deltagelse i spisningen må ske senest tirsdag den 24. november til ekspeditionssekretær, cand. jur. Karl Sørensen, Stockflethsvej 21, København F, Telf. Gothåb 9334 eller hos boghandler Arnold Busck, Købmagergade 49, C. 2453 (lokal 8, frøken Svendborg).

Bestyrelsen.

Chr. J. Baastrup

Overlæge

Chr. J. Baastrup

Den 24. oktober 1950 afgik Chr. Baastrup ved døden. Han havde i nogen tid haft vanskeligheder med sin hals, som han, i hvert fald efter hvad han sagde, ikke tillagde videre betydning; det kom derfor uventet for os, da tilstanden ret pludselig blev alvorlig. Ved generalforsamlingen den 20. oktober bragte biskop Rosendal en hilsen fra hans sygeleje, hvorefter det

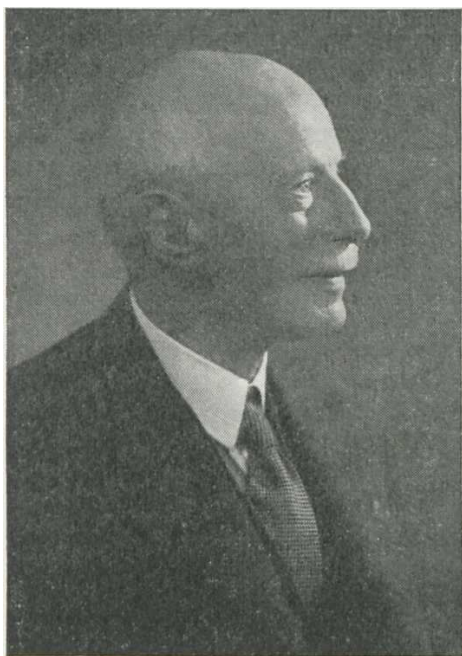
blev klart for os, hvor alvorlig tilstanden var, og få dage efter var han død.

Hans regenstid var fra 1906—09; han deltog med iver i regenslivet, og hans interesse for dette kønede ikke livet igennem. Han vedblev i mange år at komme til regensianernes fester, blev tidligt indvalgt i Regensianersamfundets bestyrelse, og det var en selvfølge, at han valgtes til formand, da Bjørneboe i 1936 ønskede at trække sig tilbage. Han trådte selv ud af bestyrelsen i 1944, idet han fandt det rigtigt at give plads for andre. Til trods for, at en stor del af hans formandstid faldt under krigen, mindes vi fra hans tid flere glansfulde fester og sammenkomster.

Baastrup skabte en særlig institution, »Baastrups fødselsdag«, den 24. januar. År for år samlede han på denne dag sine venner fra Regensen med sine andre venner og sin familie til en fest, som vi, der hørte til de faste deltagere, altid så hen til med glæde og forventning; man var nemlig altid spændt på, hvad Baastrup havde fundet på for at overraske os. En gang skulle vi alle møde med skæg, en anden gang havde han mobiliseret hele den kvindelige del af sin slægt for at forsøde os måltidet, en gang fik vi middagens retter i bagvendt orden, en anden gang fik vi ingen mad — dette blev dog naturligvis skarpt påtalt og gentog sig ikke. I de senere år, da kredsen svandt noget ind, var det, som om han lagde mere vægt på det stilfulde, og selskabet havde også let ved at underholde sig selv; de, der kom til »Baastrups fødselsdag«, var som et samfund for sig, der havde mange minder fælles.

Alle, der har haft den lykke at kende Baastrup, vil mindes ham med taknemmelighed for mange festlige stunder, som en god og trofast ven og kamerat. Regensianersamfundet vil i ham ære mindet om en af sine mest trofaste venner.

Oluf Petersen.

Arnold Busck

Arnold Busck

Forlagsboghandler Arnold Busck døde den 22. februar 1953 efter længere tids tiltagende svagelighed, 81 år gammel.

Arnold Busck var regensianernes boghandler. Havde indflytteren på Regensen ikke allerede tidligere fundet vej til den hyggelige boglade på Købmagergade 49, blev han snart af venlige hænder gennet ind til de

busck'ske reoler i genbohuset, hvor han forsynedes med de for bogningen nødvendige remedier på yderst favorable økonomiske vilkår. Samtidig stiftede han bekendtskab med boghusets elskværdige chef, et bekendtskab, der oftest udviklede sig til et venskab, som for manges vedkommende blev for livet. For alle regensianere gjaldt det, at de — selv efter at have misbrugt deres bogkøbskredit gennem hele deres regenstid — alligevel som udflyttere kunne drage et lettelsens suk, når de på deres kandidat-dag modtog det traditionelle lykønskings-brev fra prokurist Sørensen »med venlig hilsen fra hr. Busck og mig« samt underretningen om, at kontoen — der i løbet af regenstiden var svulmet op i uhyggelig grad — kunne afvikles med samme beskedne månedlige afdrag som det, brugsmænd hidtil hver måned havde opkrævet på »listen« til kredit for Busck.

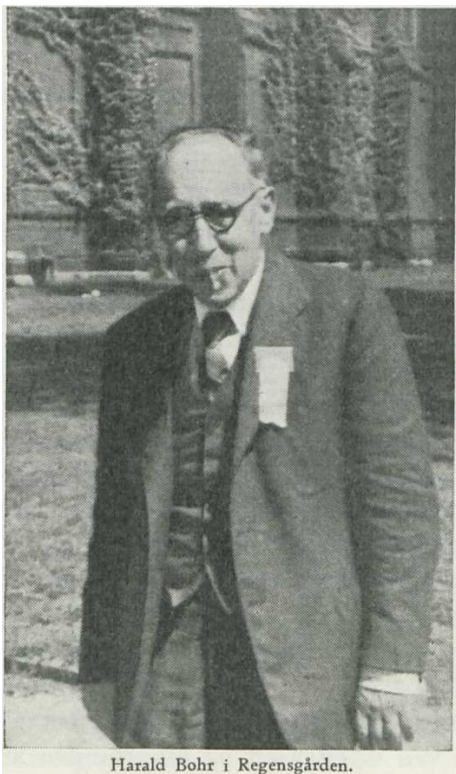
For mange gamle regensianere blev Arnold Busck ikke alene bogleverandøren, men også med tiden formidleren ved udgivelsen og afsætningen af

deres åndsprodukter. Gennem årene udgav han på sit forlag »Nyt Nordisk« en lang række arbejder for gamle regensianere, ikke alene sådanne, der blev best sellers, men også bøger af den modsatte kategori (salget i det åbne marked af enkelte disputater kunne vistnok noteres med et eet-cifret tal). Uanset sådanne mørke udsigter for en økonomisk succes fandt Arnold Busck udveje til at financiere udgivelsen. Derfor er mange gamle regensianere ham megen tak skyldig.

Arnold Busck var også Regensianersamfundet som sådant en god mand, der i en række praktiske spørgsmål gennem årene ydede det en værdifuld hjælp. Det er tilstrækkeligt at minde om, at han i sin tid påtog sig udgivelsen af »Regensianerne 1895—1919«. Som udtryk for sin taknemmelighed overfor Arnold Busck for hans aldrig svigtende interesse for både den enkelte regensianer og regensianerne som helhed — unge og gamle — vedtog samfundet da også på sin generalforsamling den 29. november 1941 at udnævne ham til ordinært medlem af samfundet, en charge, som ingen anden ikke-regensianer endnu har opnået, og som han satte overordentlig pris på.

Ved Arnold Buscks bortgang har gamle og yngre regensianere mistet en trofast og varmhjertet ven, og mindet om ham vil længe blive bevaret i deres kreds.

Red.

Harald Bohr i Regensgården.

Harald Bohr

Hvor ofte er der ikke blevet holdt tale for Harald Bohr, medens han var provst på Regensen, og hvor få gange fik talerne sagt, hvad de egentlig følte for ham. Vi husker alle de 200 basiliskøjne, som kritiske hviler på taleren og får ham til at gå den nærmeste vej til succes. For provstens vedkommende greb man til prøvede effekter som hans ekskursioner (med mølædt plaid)

til hundekold five-a-side i Idrætsparken, til den bekendte strømpe i ål, til hans uhyrlige udtale af engelsk og, når alt andet glippede, broder Niels.

Og dermed var hans personlighed ikke just karakteriseret tilfredsstillende. Når vi talte om ham indbyrdes, og når vi taler om ham nu, huskes andre træk, de væsentlige.

Hans forhold til regensianerne var præget af stor tillid og større tålmodighed. Han regnede med, at de kendte grænsen og fulgte deres fremstormen imod den med et smil, undertiden lidt ironisk, undertiden en smule forundret. Hvis en hedspore — f. eks. ved en indflyttermodtagelse — var ved at passere den, lød provstens stilfærdige: Det var dog *måske* bedre ... Så var ligevægten genoprettet.

Tålmodigheden fik han brug for. Han og hans cigardåse var kære gæster ved talrige foreningsarrangementer, ikke alle oprivende morsomme. Men var stemningen ved at synke, kom cigarerne frem, fulgt af grinagtige historier og diskussion om alt mellem himmel og jord. Ved ballerne holdt provsten ud til de små timer og lånte et villigt øre til de balløver, der mente at bære ham med deres underholdning. Under et lindebal gennemsgøgte han sine skuffer for at finde det dokument, som for en højt talende person kunne bevise, at han spillede *højre* og ikke venstre half på landsholdet.

Og bag tilliden og tålmodigheden lå skarpsynet og humoren. Ved festerne og under samtaler i gården gjorde han sine muntre observationer, erkendte, at lørdagenes vilde tingriddere, tiliaster, pipianere etc. i grunden var meget fredelige, en kende grønne unge studenter. Holdt han så tale til os, kom der oftest et lille træk med, som drilagtigt afrundede billedet — og gav de tiltalte noget at fundere over — det skyldtes skarpsynet — men aldrig at græmme sig over — det skyldtes humoren og den venlighed, der var hans natur.

Vi, der oplevede Harald Bohr som provst, mindes med taknemmelighed hans humor, hans hjertelighed, hans menneskelighed — saltet i vore år på Regensen.

P. Zerlang.

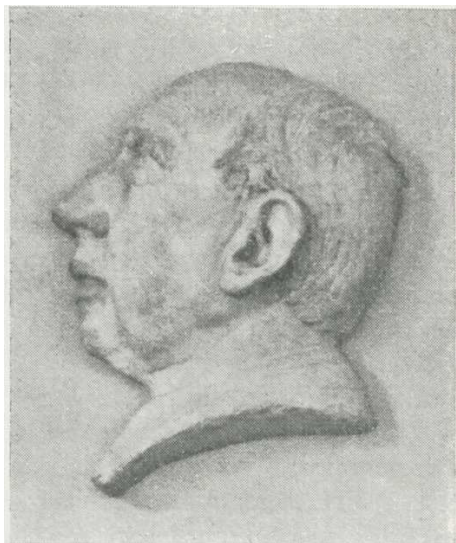
Ophængning af professor Bohrs relief

På lindens fødselsdag den 12. maj 1951 ophængtes på Regensens kirkesal et relief af den afdøde regensprovst.

Mindehøjtideligheden overværedes af professorinde Bohr og hendes børn. Tilstede var også den nye regensprovst og provstinde, V. P. samt Regensianersamfundets bestyrelse og alle hjemmeværende regensianere.

Ved højtideligheden holdt V. P. en smuk tale (som vi bringer nedenfor), og man sang de vers, som regensianeren Knud Hansen har forfattet om Regensens Lind og Harald Bohr.

(Reliefet på salen er en gengivelse i rødt ler af billedhugger Johan Galsters bronze-relief af Harald Bohr af Matematisk Institut).

Relief af Harald Bohr

V. P.s tale

Titus blev af romerne kaldt »Menneskeslægtens glæde«. Det hed sig, at han betragtede den dag som spildt, hvor han ikke havde hjulpet et medmenneske.

Harald Bohr kunne med rette kaldes »Regensianernes glæde«. Han lod også nødig en dag gå forbi, hvor han ikke fik gjort et eller andet for en af de sjæle, der var betroet til hans provstelige omsorg.

Han var vor glæde, som han daglig færdedes iblandt os, altid med et venligt smil og en opmuntrende bemærkning til alle, eller rettere sagt: til den enkelte, som dermed mærkede, at han havde interesse for ham. — Han var vor glæde, når han samlede os omkring sig og underholdt os med sit vid og sin ånd og indviede os i sin smukke humane livsbetragtning og sin kære komplementære filosofi. — Han var vor glæde, når han tog ordet ved vore fester og i sine taler så fint forstod at forene alvor og skæmt.

I sin næsten selvudslettende beskedenhed gjorde han intet for at hævde sin egen værdighed — med den naturlige følge, at regensianerne hævdede den for ham. Så stor som han var, gjorde han aldrig forsøg på at imponere, atter med den naturlige følge, at han indgød os alle en sådan undseelse, at det aldrig faldt nogen ind at gå ham et skridt for nær. — Men det er det fine ved Regensen, at det var en naturlig følge her.

Der var over hans personlighed en charme, man kan næsten sige en sødme, som gjorde det til en glæde at leve på Regensen i de år, han var provst, og som gjorde, at vi ved hans død følte det, som om der pludselig var gået en sky for solen.

Den 12. maj har regensianerne år efter år fejret mindet om *Hvid* og smykket hans billede. Det var ham, der ved at plante linden bragte et element af glæde ind i regens-

livet. Det er hans linie, *Bohr* har fortsat og gjort tydelig i vor tid. Derfor vil vi på den samme dag mindes ham ved overfor relieffet af Hvid at hænge også hans relief på væggen.

Hvid er efterhånden blevet en myte, kun igennem den kendt af sin eftertid. *Bohr* vil også i tidens løb blive en myte, myten om den beskedne berømt, der gjorde sig selv til så lidt, at han blev til så megen glæde for Regensen.

Regensens lind og Harald Bohr

Mel.: Madsen-Stensgaard: Der dukker af disen ...

Der grønnen en lind på den stenede grund
ved vårbrud, når sol går mod nord ...
Den krøged sin ryg, lissom tøved en stund,
når rødderne søgte i jord;
derfor blev den gammel og bøjet en dag
skønt ung og langmodig i sind,
men fandt den sin kraft
og næring og saft,
så smilte den gavmilde lind.

Så var det vel altid, så er det endnu,
langt hellere gav den end tog.
Fløj vinden med løvet, brød grenen itu,
den stod dog så sikkert i krog.
Og kronen blev større og favnede vidt
en ungdom i solskin og blæst,
hvert eneste blad
på kvistenes rad
gav fylde i hverdag og fest.

Dens væsen er *klarhed*, dens budskab er *liv*,
dens styrke er *mildhed* og *ånd*,
den taler stille, den kender ej kiv,
den løser hvert tyngende bånd.
Den præged vor ungdom i kundskabens tegn
med mangefold visdom og leg.
En solstråles glans
i løvværkets krans
er mindet, som smykker vor vej.

En lind blev vort mærke, men DU blev dens tolk,
og gerne du talte dens sprog
og lærte vist mange genstridige folk
at sande et BÅDE og OG.
I snak ved cigaren, i festtalens skrud,
når alle sad bænket om bord
så usøgt og sand,
en eentunget mand,
du talte os varsomme ord.

Du kom her så stille, i stilhed du gik,
 dit sind var af mildhed og ånd.
 Vi kendte dit hjerte, vi kendte din skik
 og trykker i tanken din hånd.
 Du præged vor ungdom med kundskabens sprog,
 thi hilser vi linden og dig:
 i solstrålens smil
 en ædel profil
 er mindet, som smykker vor vej.

Knud Hansen.

Den nye regensprovst i funktion
 (taler ved juleballet på salen)

Den nye regensprovst

Efter Harald Bohrs død valgte konsistorium på sit møde den 4. april 1951 professor, dr. phil. Søren Holm til regensprovst.

Både unge og gamle regensianere hilste med glæde, at valget faldt på en universitetsprofessor, der fra sin egen ungdom var indlevet i de regensielle traditioner og kendt med de kår af materiel art, som regensianerne i al

fald forhen levede under. Den nye regensprovst satte som menig regensianer så megen pris på det regensielle liv, at han ikke alene efter døden fortsatte sin regensielle tilværelse som provstegris, men også anbefalede stedets fortræffelighed til sin yngre broder. Desuden søgte han — naturligvis forgæves — kunstigt at fortsætte sit regensliv ved at indflytte i Ehlers Kollegium, hvor livet dog forekom ham så trist, at han i stedet for at leve det absolverede et par embedseksaminer.

Efter således at have lidt skibbrud udengårds var det naturligt, at professor Holm gjorde sin kandidatur gældende, da provsteembedet blev vakant — og ligeså naturligt var det, at valget faldt på ham.

Regensianerne gav professor Holm en varm velkomst ved tiltrædelsen som regensprovst i september 1951, og i den forløbne tid har han da også beklædt embedet på en måde, der viser, at hver enkelt regensianers såvel åndelige som timelige vel ligger ham på sinde.

Også Regensianersamfundet byder — beklageligvis noget forsinket — professor Holm velkommen som Regensens provst. Indehaveren af denne post har altid stået Regensianersamfundet nær, og den nye provst har siden sin tiltrædelse vist, at han vil bevare denne tradition. Regensianersamfundet ønsker professor Holm held og lykke med det ansvarsfulde, men også inciterende arbejde som regensprovst og knytter hertil håbet om, at han må få mange gode arbejdsår fremover efter sin anden indflytning på den røde gård.

Red.

Regensens 114. klokke har sendt redaktionen dette regensminde:

Et rimbrev fra V. P.

Juleferien 1927 afsluttede jeg allerede 2. juledag og vendte tilbage til Regensen i håb om læsero, da jeg skulle op til eksamen i begyndelsen af januar. Det blev nu så som så med eksamenslæsningen. Vi få regensianere, der tilbragte halvhelligdagene på gården, overtalte den konstituerede klokke Helge Toft til en aften at give smørrebrød på salen, og det viste sig, at der også på Regensen var en julestemning. Nytårsaften var gården næsten helt uddød. Bentzen, Stoffer og jeg havde besluttet at spise nytårsaftensmaden sammen, og vi fik leveret udmærket mad fra ismejeriet i Krystalgade, inden Christensens tog hjem for at fejre nytåret. Nogle glas af forskellig slags gled jo også ned i aftenens løb, og i vor overstadige tilstand fandt vi på forskellige uskyldige nytårsløjer med de regensianere, som vi vidste ville vende hjem i løbet af natten. Til V. P. pakkede vi en pakke af mange mærkelige tilfældige ting, og besynderligt nok lykkedes det os at overtale Carstensen til at lægge den ind i V. P.'s forstue.

Nytårmorgen modtog vi takkebrev fra V. P.:

»Kære Janus, Bentzen, Stoffer!
Tak for jeres højtidsoffer,
for de milde nytårsgaver
I med hilsen sendt mig haver,
for gamascherne de grå,
— at de kun har knapper få,
gør ej gaven mindre kær,
det har vi jo alle her.
Tak for alt, hvad kassen rummer,
lys, tobak og kagekrummer,
regia og et re'gensglas,
som skal få en god regensplads.
Men den bedste plads skal I
selv få i mit hjertes hi.
Gid, hvad mest I ønsker, ske
i det nye år! V. P.«

14 dage senere forlod jeg Regensen efter vel overstået eksamen, og hver gang jeg senere har været sammen med Bentzen eller Stoffer, har vi glædet os over V.P.'s rimbrev som den nytårsmorgen 1928, da vi første gang læste det, og nu synes jeg, det bør kendes af en større kreds.

Janus.

Et personskifte på Regensen

Den 1. oktober 1952 faldt *Georg Larsen* — Regensens portner, senere vagtmester gennem mere end 30 år — for aldersgrænsen. På opfordring fortsatte han i tjenesten endnu nogle måneder, indtil man havde fundet hans afløser. Det blev hans medhjælper gennem flere år, hr. *Manfred Jensen*.

Ved vagtmester Larsens afgang er det naturligt, at også Regensianersamfundet takker vagtmester Larsen og hans hustru for deres gode tjeneste gennem den lange årrække, hvor mere end tusind studenter har haft deres hjem på Regensen. På redaktionens opfordring har forhenværende regensprovst, professor Knud Fabricius venligst skrevet nogle minder fra samarbejdet med vagtmester Larsen, som vi bringer i en særlig artikel nedenfor.

Regensens nye vagtmester, hr. Manfred Jensen, byder vi velkommen i embedet og ønsker ham held og lykke i hans gerning, idet vi udtrykker håbet om, at han — foruden sine øvrige kvalifikationer — besidder evnen til at brygge en god kop kaffe, når vi gamle samles på salen til den månedlige spilleaften.

Red.

Vagtmester Georg Larsen

En forårsdag 1922, da skumringen allerede var faldet på, meldte stuepigen, at der var »nogen i dagligstuen, der ville tale med mig«. Da jeg kom derned, fandt jeg et midaldrende ægtepar, en københavnsk bryggeriarbejder med hans kone, der ønskede at søge stillingen som regensportner efter den lige afgåede Henrik Frederiksen. Jeg fik straks et godt indtryk af »reelle« mennesker, tillidsvækkende og praktiske, og jeg kunne derfor kun bestyrke dem

Georg Larsen og hustru

i deres hensigt. Jeg kan tilføje, at de opnåede deres mål, og at mit første indtryk af dem bestyrkedes gennem næsten et kvart århundredes samliv og samarbejde.

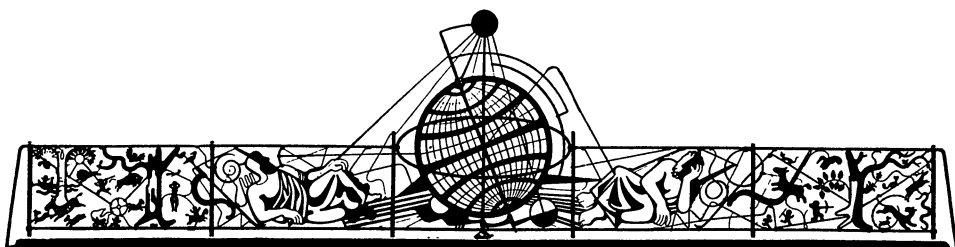
En regensportners gerning er vidtspændende og tidkrævende. Han har under sig inspektionen af bygningens rengøring, opvarmning og vedligeholdelse, men er desuden regensmyndighedernes øjne og øren, hvorigennem de følger med i »alt«, hvad der foregår på gården, navnlig hvis det drejer sig om noget, der ikke bør foregå. En regensportners stilling har derfor sine ubehagelige sider. Han kan ikke altid stå sig godt med alle, navnlig da ikke, hvis han føler sit ansvar. Georg Larsen forstod at sejle sin skude således, at han ikke stødte på skær. Den lille, satte mand, der aldrig tabte sin uforstyrrelige ro, hvilket ingenlunde udelukkede en tør humor, indbød ganske vist ikke til studentikose friheder, til »at klappe ham på skulderen«, men han aftvang alle respekt, og når man lærte ham nærmere at kende, fulgte hermed en virkelig sympati. Alt som årene gik, groede Georg Larsen mere og mere sammen med Regensen og dens beboere.

I de mange år, Larsen og jeg gik ved hinandens side på gården, er der aldrig forekommet nogen misforståelse eller mislyd mellem os. Jeg har utallige minder om inspektionsture gennem alle afdelinger af bygningen, hvor jeg fandt, at han »holdt sin gård som et krigsskib«; og ind imellem disse ture konstaterede jeg, at var der bræk på en tagrende eller tagsten, vips var Larsen der altid for at indberette sagen til provsten. Det var tydeligt, at han havde en virkelig interesse i at holde Regensen fin. Var en af disse beklagelige begivenheder indtruffet, der efterlod uudslettelige spor — den slags hændelser, som ifølge statistiken ligefrem må indtræffe nu og da — så var Larsen heller ikke den mand, som stak noget under stolen, men opfyldte sin embedspligt. Pligtopfyldelse og usvigelig loyalitet er de egenskaber, som en chef vurderer højest inden for sin ressort.

Men Georg Larsen stod ikke ene på gården. Forbilledligt var det smukke familieliv, som han og hans hustru formede i deres mørke portnerbolig, hvortil solens stråler så sjældent fandt vej. Fire børn voksede her i et godt hjem op til at blive dygtige mennesker, der alle fyldte deres pladser i samfundet, ligesom deres forældre havde gjort det. De Larsenske børn blev desuden bånd mellem portnerlogen og andre dele af Regensen. Deres statelige mor, der ligesom sin mand ikke gav sin autoritet fra sig, men passede sit departement, havde forskellige strenge på sit musikinstrument. Der går dunkle sagn om rengøringspersonalets skovture, hvorunder fru Larsen som dettes naturlige overhoved slog lyren til muntre sange af egen produktion.

Jeg kan kun til slutning sige Larsen og hans hustru en varm tak for den tid og den gerning, vi har haft sammen, og ønske dem en række gode år i deres otium.

Knud Fabricius.

Spredte klokkerberetninger

fra årene 1950–53

Visti Jacobsens klokkerater januar—marts 1950 og efteråret 1950

Klokkeratet januar—marts 1950. Den af folket valgte Riisgård (Hof) var via Jylland draget bort til Indien. Hans substitut Ebbe Knudsen var ikke regensianerne til behag. Resultat: klokkerstorm og nyvalg af undertegnede (Tilia — tiliaster — tiliaster gårdens mest potente gaster — fremad med Tilia — skål). Regeringsperioden var kort, men som cognac stærk og dyr. Vi mindes nætter i Toscanas haver (fastelavnsbal), hvor Sv. Aage (Pip) i en gribende tale sammenlignede provst + provstinde + V.P. med tre righoldige fastelavns-tønder, og Jydefar holdt tale for damerne (kineserne leve), han har alle dage været en charmetrold. Det meste af natten optrådte Åse Ziegler, 101 er ude. Trods ihærdige anstrengelser lykkedes det os ikke at opnå genvalg.

Klokkeratet efteråret 1950. Her blev vi så igen valgt til det givtige embede. Det blev som sædvanlig et kort, men dyrt klokkerat. Vi repræsenterede værdigt — kjole og hvidt lejet på klokkerkassens regning — Regensen ved et yngre kollegiums ca. 50-årige fødselsdag. Vor behandling af dem var elskværdig. Der var eet bal. Vi havde fået Preben Neergård til at optræde, sendte Pollerik (stud. jur.) efter ham. Med 1½ times forsinkelse kom han tilbage med Neergård, Birgitte Reimer, Lee (en neger), Johs. Kjær og ansats til en kæfert. Det var så den nat, hvor Jydefar dansede. — Man forsøgte at vælte klokkeren. Aftenen før generalforsamlingen holdt vi med de sande venner Jydefar (forsk. foreninger) og Svensmark (Pip) afskedsfest for en kær ven (så er 101 helt ude). Da festen var på sit højeste, afsang vi i gården: »Wer soll das bezahlen«. Dette vakte misstemning enkelte steder, og man anklagede derfor næste dag ved generalforsamlingen klokkeren for ødselhed med regensianernes penge. Men da det er det, klokkeren er der for, lykkedes stormen naturligvis ikke.

Kort tid efter afgik vi på grund af uoverensstemmelse med kredse indenfor revuekomiteen.

Skrevet århundredreder efter at begivenhederne virkelig fandt sted.

Ordrup, september 1953.

Visti Jacobsen.

Sommerklokkeratet 1952

Personen, som skriver dette, kom ind på gården i oktober 1949 for at blive der i 4 år. Jeg kom ret voldsomt og pludseligt ind i det regensielle liv — dog ikke før i 1952.

Efter visse skriverier og tegnerier i klokkerprotokollen fik jeg, der dengang ikke var i forening, en henvendelse fra Gamle med opfordring til at lade mig opstille som Gamles klokkerkandidat. Jeg udbad mig betænkningstid og gik straks på lumskelig vis til Tilia, som jeg havde nogen forbindelse med. Tilia fik da Gamles idé forelagt og viste sig rede til at realisere den — naturligvis på den betingelse, at jeg blev Tiliast, hvilket skete samme aften som håndslag blev givet. Den støttende coalition bestod af Tilia, Pip, Skrap, Hof og uafhængige — Gamle, Tinglid og Konventet blev totalt snøret.

Efter valget blev de traditionelle fester afholdt i sædvanlig rækkefølge, desuden én slåbrokaften, da Jens August Schade besøgte os. Lindefrokosten fortjener særlig omtale, idet der skete det usædvanlige, at Rundetårns hersker intet havde at udsætte på regensianernes opførsel under deres besøg hos ham efter bordet. Dette skyldtes bl. a. en umådelig velovervejet idé, klokkeren havde fået: Alt folket gik på Trekroner før opstigningen i Rundetårn!

Alt gik så temmelig godt indtil juni 1952, lige før Lindeballet skulle være. Klokkeren havde da i nogen tid været ret jævnt beskæftiget udengårds og havde derfor efter manges mening ikke været tilstrækkelig aktiv under forberedelserne til Lindeballet. Det kom så vidt som til ekstraordinær generalforsamling og klokkerstorm, der klaredes omend med nød og næppe. Lindeballet forløb ganske tilfredsstillende.

Sommerklokkeratet 1952 kan sikkert betegnes som jævnt — hverken mere eller mindre.

Det mest bemærkelsesværdige var formodentlig det, at klokkeren var Færing. Sligt er ikke før forekommet i verdenshistorien.

Waldemar Dalsgaard.

Klokkerperioden marts—september 1953

På den ordinære generalforsamling i marts valgtes PIP-teologen N. Kr. Kristensen til klokker. Han lod afholde det traditionelle VP-bal, men da han iøvrigt intet gjorde, væltedes han på en ekstraordinær generalforsamling den 23. april. Samtidig valgtes jeg som HOF-klokker.

Der har i min tid været afholdt følgende arrangementer:

Bedebal — med voldtur og punch.

Lindefrokost — efter ritualet, dog måtte selve frokosten afholdes på salen p. gr. af regnvejr.

Lindeballet — der til gengæld var begunstiget af godt vejr.

Endvidere sommerbal, sportsfest og forskellige mindre arrangementer.

Mødeprocenten har været ganske god, hvilket jeg først og fremmest tilskriver mine anstrengelser for at holde deltagerprisen nede.

Iøvrigt har min klokkertid i særlig grad været præget af økonomidebatten. Denne debat, som jeg måtte starte af den bitre nød, har været ført gennem hele min klokkertid med skiftende intensitet, men, for størstedelen af regensianernes vedkommende, med konstant

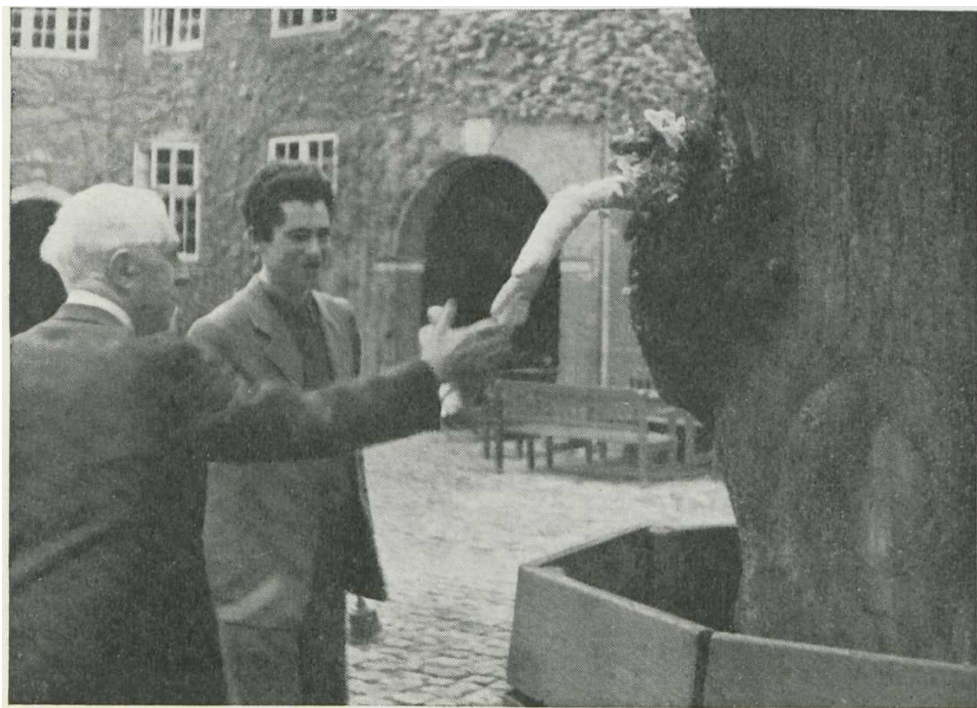
ulyst. Debatten resulterede i to ekstraordinære generalforsamlinger samt bevilling af ekstra klokkerpenge til at bringe klokkerkassens gæld ud af verden.

I forbindelse hermed må jeg til skræk og advarsel for eventuelle ligesindede efterfølgere berette om en aktion, som gennemførtes af en enkelt »forening« + yderligere en samling asociale elementer. Disse foretog nemlig en kollektiv udmeldelse af brugsforeningen med den overordentlig spinkle begrundelse, at de nærede mistillid, ikke til brugsmanden, ikke til klokkeren, næppe engang til det forslag som jeg havde fremsat om økonomiens reorganisering, men til den måde hvorpå forslaget ville blive praktiseret af kommende generationer. Nå, efter et par dages udveksling af spydigheder, trusler o. l. vendte fårene tilbage til folden. Kun bukken strejfer endnu om udenfor.

En anden begivenhed, der vil adskille dette klokkerat fra de andre, er lindens sørgelige sygdom og (omtrent) død. Så vidt det nu er muligt at dømme, blev der i min klokkerperiode afholdt den sidste lindefrokost og det sidste lindebål under den gamle lind. Det bliver imidlertid først min efterfølger, der får den store opgave at afholde gravøl.

Til slut kunne jeg have lyst til at nævne, at gårdens øvrige anliggender i min klokkertid er blevet varetaget på det bedste af Mogens Isaksen (brugsmand), Knud Nedergaard (middagsdirektør) og Kjeldsen (teatermand) samt den sædvanlige skare underordnede embedsmænd.

Henning Dalgaard,
ex-klokke.

12/5 1953. Skulle det blive sidste gang, gamle jomfru Lind hilser på sine regensianere?

Beretning fra Aarhus

om den jyske afdeling

Da vi i sin tid startede den jyske afdeling var vi så optimistiske at mene, at vi kunne lægge vore arrangementer i forskellige dele af hovedlandet, således at vi derved lettere kunne komme i kontakt med regensianere, som måske ikke havde kendskab til vor eksistens. Denne linie fulgte vi også i 1950, da vi om sommeren satte medlemmerne og andre interesserede med damer i stævne på lystfiskerkroen, Hagebro kro, ved Karup å og derfra foretog en udflugt til Hjerl hede, hvorfra vi vendte tilbage til kroen for at indtage en af de kendte kroanretninger. Fremmødet var tilfredsstillende; vi var vel mellem 40 og 50 samlet og stemningen var fortræffelig lige fra starten.

Da generalforsamlingen heller ikke behøvede at være bundet til noget bestemt sted, indkaldte vi i betragtning af succesen med turen til Hagebro kro frejdigt til generalforsamling i december 1950 i Ålborg. Her var det imidlertid en i antal såre beskedne kreds, der samledes, og forsøget med ved denne lejlighed at få fat i landet nordenfjords kunne ikke siges at være vellykket. At det som følge af det svage fremmøde ikke lykkedes at vælge bestyrelsen siger vist sig selv.

Det må dog retfærdigvis siges til medlemmernes undskyldning, at der ved disse sammenkomster spillede en faktor af stor økonomisk betydning ind, nemlig udgiften til transport for de medlemmer, der ikke selv er bilejere, og selv bilejere kan jo også ved en sådan lejlighed af forskellige grunde ønske sig fritaget for ansvaret ved rattet.

Vi er altså af forholdene blevet tvunget til at være noget mere tilbageholdende med at arrangere den slags ting; men dette har også sine kedelige virkninger. Medlemmer som derved ikke får lejlighed til en gang imellem at komme til stede og som bl. a. ikke gennem fremkomsten af et blad af og til bliver holdt à jour med virksomheden, fristes, når kontaktmidlet alene er en årlig postoprævning, til at lade denne postoprævning gå retur.

En sådan »udmeldelse« sker egentlig ikke af manglende interesse, men alene fordi man takket være afstand ikke har mulighed for at være tilstede ved møderne og ikke er helt klar over, at det i og for sig beskedne kontingent ikke opsluges af »administration«, men i de senere år har fået en god anvendelse derved, at den jyske afdeling har kunnet tegne sig for en legatportion i Regensianersamfundets legat. Dette bedes medlemmerne have for øje, hvis postoprævnningen skulle træffe dem i et svagt øjeblik.

Generalforsamlingen i 1951 holdtes i december på Århus Universitet, hvor vi samledes til kogt torsk og iøvrigt hyggede os sammen på forskellig måde.

Politimester Stavnstrup, som havde forladt »jurisdiktionen«, afløstes i bestyrelsen af dr. Erich Vosbein, medens den øvrige bestyrelse blev genvalgt.

I 1952 lykkedes det derimod ikke at få arrangeret generalforsamlingen rettidigt, idet et påtænkt arrangement i forbindelse med den måtte opgives. Det lykkedes først i marts 1953, da vi i forbindelse med generalforsamlingen fik besøg af regensianeren dr. phil. Anton Brunn, der holdt et overordentlig interessant foredrag om sin rejse med Galathea ekspeditionen. Ved denne lejlighed havde vi vore damer med, og aftenen sluttede med et lille smørrebrødsbord.

Afdelingens kasserer, landsretssagfører Carl Sørensen blev efter anmodning fritaget for sit ansvarsfulde hverv og erstattedes af dommerfuldmægtig K. T. Andreassen.

Det havde været ønskeligt, om denne beretning havde kunnet være mere fyldig med hensyn til afdelingens virksomhed, men det er bestyrelsens håb, at alene fremkomsten af et blad med beretning og oplysningen om, at jyderne i disse vanskelige tider for studenterne

er med til at give en lille økonomisk håndsækning vil bevirke, at tilgangen af medlemmer påny vil vise en opadgående linie.

Så vil bestyrelsens optimisme med hensyn til successen af fremtidige arrangementer vise en tilsvarende opadgående kurve.

Århus, oktober 1953.

C. E. Rosman.

Regensianersamfundets legat

På forslag af kommuneingeniør Westergaard blev det på Regensianersamfundets generalforsamling i november 1944 vedtaget at oprette et legat til fremme af regensiel ånd på Regensen. Man kunne tegne sig for et beløb en gang for alle eller for et årligt bidrag.

Eengangsbeløb samt mindst 10 % af de indkomne årsbeløb skulle iflg. generalforsamlingens beslutning hensættes som legatkapital.

Enkelte af bidragyderne, der havde tegnet sig for et årligt bidrag, har senere afviklet dette med at indbetale det 20-dobbelte.

Legatbestyrelsen havde i 1952 den glæde, at et af Regensianersamfundets medlemmer i anledning af, at det var 50 år siden vedkommende flyttede ind på Regensen, skænkede en obligation på kr. 1000,— til legatet, som hans tak for dagene derinde. Giveren udtalte, at han håbede, andre ville følge hans eksempel, et ønske legatbestyrelsen fuldt ud kan tiltræde.

Legatet har i dag en kapital i obligationer på kr. 7000,— nominelt. De årlige omkostninger — navnlig postudgifter — er 15 à 20 kr.

I 1944 uddeltes kr. 500,— til julen. — I 1945 uddeltes kr. 750,—, derefter uddeltes kr. 800,— i 1946 og 1947, og de sidste 5 år er årlig uddelt kr. 1000,—, således at legatbeløbene er af væsentlig betydning for regensianerne.

Man vil måske finde, at opsparingen er for stor i forhold til de udbetalte beløb, men disse har aldrig været indgået, når legatet blev uddelt, og det er vanskeligt at skønne, hvad der senere vil indgå.

Legatbestyrelsen ville gerne forøge det årlige beløb, der kan uddeles, men dette er kun muligt, hvis beløbene indgår så tidligt, at man på uddelingstidspunktet kan se, hvad man kan disponere over, og såfremt nye bidragydere melder sig, thi hidindtil har afgangene af bidragydere på grund af dødsfald været større end tilgangen.

Karl Sørensen.

Overretssagfører *J. T. Just-Lund*, København (1894—96) er afgået ved døden den 20/12 1951, 80 år gammel.

Pastor emer. *Jørgen Vig* (1893—96) er afgået ved døden den 8/12 1950, 81 år gammel.

Fhv. adm. direktør for Statsanstalten for Livsforsikring, dr. phil. *Lars Iversen* (1896—98) er afgået ved døden den 31/3 1951.

Pastor *A. T. Dorf* (1897—99), der med enkelte afbrydelser har været præst for danske menigheder i USA i henved 50 år, er vendt tilbage til Danmark og har taget ophold i København.

Fhv. lektor *Hubert Rosen*, Sorø (1898—1900) er afgået ved døden den 23/1 1951, 75 år gammel.

Læge *Harald Stamer* (1898—1902) er afgået ved døden den 12/12 1951, 74 år gammel.

Fhv. overlæge *Chr. Halbo*, Give Sygehus (1899—1902) er afgået ved døden den 24/11 1950, 72 år gammel.

Direktør *Hjalmar V. Elmquist*, Industrifagene (1901—04) er blevet Dannebrogsmænd 7/4 1951.

Stiftamtmand *Peder Herschend* (1902—05) har taget sin afsked som amtmand over Vejle amt fra 31/10 1951, er tildelt Storkorset af Dannebrog og er udnævnt til kammerherre fra 1/1 1952.

Biskop *Axel Rosendal* (1904—07) har taget sin afsked som biskop over Roskilde stift fra 30/9 1953.

Stiftsprovst *Erik Pontoppidan Thyssen*, Haderslev (1904—07) har taget sin afsked 30/11 1951.

Overkirurg *H. P. Rager*, Slagelse (1904—08), der tog sin afsked tidligere på året, er afgået ved døden den 8/12 1951, 69 år gammel.

Professor ved Københavns Universitet, dr. phil. & theol. *Johannes Pedersen* (1905—08) har taget sin afsked fra 31/8 1950.

Fhv. departementschef, rådsformand *K. H. Kofoed* (1905—08) er afgået ved døden den 14/5 1951.

Direktør, civilingeniør *Rasmus Holst Andersen* (1906—09) omkom ved »Erria«s brand i Stillehavet den 20/12 1951, 65 år gammel.

Overlæge *Christian I. Baastrup* (1906—09) er afgået ved døden den 24/10 1950, 65 år gammel.

Læge *Erik Biering-Petersen*, København (1906—09) er afgået ved døden den 24/12 1951, 67 år gammel.

Professor ved Københavns Universitet, dr. phil. *Carl Roos* (1907—10) har taget sin afsked fra den 31/1 1950.

Direktør for Dansk biologisk Station, dr. phil. *Harald Blegvad* (1908—10) er afgået ved døden den 22/8 1951, 65 år gammel.

Dommer *Marius Kristian Andersen*, Hammel (1908—10) er afgang ved døden den 5/6 1950, 66 år gammel.

Amtslæge *Anders Henrik Riiskjær*, Skanderborg (1908—11) har taget sin afsked fra 31/10 1951.

Dommer *Jens Haase*, Mariager (1908—10) har taget sin afsked fra 31/8 1951.

Overlæge, professor, dr. med. *Robert Lund*, Sundby Hospital, København (1909—12) har fået Ørelæge Valdemar Klein og Læge Fru Klein's Æreslegat 1951 og er den 5/11 1951 udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Overretssagfører *Peter Paulsen*, København (1910—12) er afgang ved døden den 21/10 1950, 66 år gammel.

Undervisningsminister, professor, dr. phil. *Hartvig Frisch* (1910—14 og 1915—16) er afgang ved døden den 11/2 1950, 57 år gammel.

Politimester *Poul Jensen*, Hasle m. fl. herreder, Århus (1911—13) er afgang ved døden den 14/4 1951, 63 år gammel.

Direktør *Eilert Maegaard*, Dansk Dampskibsrederiforening, er udnævnt til Kommandør af Dannebrog den 12/12 1951.

Vicepræsident i Sø- og Handelsretten, København *Robert Hove* (1912—15) er udnævnt til præsident for samme ret fra 1/8 1950.

Overretssagfører *Sigfred Laurent Lund*, København (1912—14) er afgang ved døden den 20/10 1951, 61 år gammel.

Rektor *Andreas Nikolai Brorson Fich*, Marselisborg Gymnasium (1912—16) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 17/8 1951.

Vicekontorchef *Johannes Kiil* (1914—16) er udnævnt til kontorchef i Københavns Skattedirektorat fra 1/11 1950.

Overintendant *C. O. S. Lehmann* (1914—15) er afgang ved døden den 5/11 1951, 64 år gammel.

Dommer *Niels Peter Bruun*, Ribe (1914—16) er udnævnt til dommer i Nykøbing F. fra 1/2 1950.

Nationalbankdirektør *Holger Koed* (1914—16) er afgang ved døden den 9/11 1950, 57 år gammel.

Rektor *Lars Nielsen*, Vejle kommunale Gymnasium (1914—16) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 17/8 1951.

Forstanderen for Pastoralseminariet, provst, dr. theol. *Halfdan Høgsbro* (1915—17) er udnævnt til biskop over Lolland-Falsters stift 1/6 1950.

Medicinaldirektør, dr. med. *Johannes Frandsen* (1916—17) er udnævnt til Kommandør af Dannebrog af 1. grad 1/1 1951.

Sognepræst *M. P. V. Filtenborg*, Fole (1917—18) er udnævnt til provst for Tørninglen provsti 20/1 1951.

Vicedirektør *Svend Nielsen* (1917—19) er udnævnt til kgl. direktør og formand i direktionen for Danmarks Nationalbank 24/11 1950.

Afdelingsforstander under Kommissionen for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, dr. phil. *Åge Vedel Tåning* (1918—19) er udnævnt til direktør for Dansk biologisk Station fra 1/10 1951, samt beskikket som næstformand for kommissionen.

Sognepræst *Povl Holmstrup*, Kongsted (1918—21) er afgang ved døden den 13/3 1951, 66 år gammel.

Forstanderen for Dansk Bibelskole, provst *Lauritz Peter Jensen* (1919—21) er udnævnt til sognepræst i Græsted 26/1 1951.

- Politidirektør i København *Jens Herfelt* (1919—21) er udnævnt til dommer i Højesteret fra 1/7 1951.
- Sognerådsformand og politimester i Odder *Povl Stavnstrup* (1919—23) er udnævnt til politimester på Frederiksberg fra 1/1 1951.
- Sognepræst *Christian Baun* (1922—24) er 31/5 1951 beskikket til biskop over Viborg stift.
- Dr. phil. *Christian Matras* (1923—25) er udnævnt til ekstraordinær professor i færøsk sprog ved Københavns Universitet fra 1/1 1952.
- Professor, dr. phil. *Søren Holm* (1924—26) er af Konsistorium valgt til regensprovst den 4/4 1951.
- Adjunkt *Bernhard Andersen* (1925—30) er udnævnt til lektor ved Frederiksborg Stats-skole fra 1/4 1952.
- Ekspeditionssekretær *Svend Larsen* (1926—30) er udnævnt til kontorchef i Hovedrevisoraterne fra 1/1 1952.
- Fuldmægtig, cand. jur. *Torben Weywadt* (1926—28) er udnævnt til politimester i Bogense fra 1/12 1949.
- Adjunkt *Knud Adolf Andersen* (1926—28) er udnævnt til lektor ved Falkonergaardens Gymnasium fra 1/9 1952.
- Kst. landsdommer *Søren Albert Smith* (1927—30) er fra 1/9 1951 udnævnt til dommer i Østre Landsret.
- Adjunkt *Laurids Kristian Elmgård* (1928—31) er fra 1/4 1951 udnævnt til lektor ved Ordrup Gymnasium.
- Adjunkt, cand. mag. *Harry Kruckow* (1928—29 og 1930—32) er fra 1/8 1953 udnævnt til lektor ved Gl. Hellerup Gymnasium.
- Adjunkt, cand. mag. *Jef Hansen Jepsen* (1928—31) er fra 1/10 1950 udnævnt til lektor ved Gl. Hellerup Gymnasium.
- Adjunkt *Helge Laursen Schjødt* (1929—32) er fra 1/4 1951 udnævnt til lektor ved Skt. Knuds Gymnasium i Odense.
- Adjunkt *Jens Eyvind Simonsen* (1929—32) er fra 1/4 1952 udnævnt til lektor ved Rungsted Statsskole.
- Adjunkt *Johannes Larsen* (1929—32) er fra 1/4 1952 udnævnt til lektor ved Svendborg Statsgymnasium.
- Amtsfuldmægtig *Henry Valdemar Kjøller* (1930—32) har fra 1/4 1951 fået autorisation som kontorchef ved Tønder amt.
- Museumsinspektør, cand. mag. *Jørgen Paulsen* (1930—32) er udnævnt til direktør for Det nationalhistoriske Museum på Frederiksborg Slot fra 1/10 1953.
- Dr. phil. *Steffen Steffensen* (1930—33) er fra 1/2 1950 udnævnt til professor ved Københavns Universitet i tysk filologi.
- Ekspeditionssekretær *Kai Aage Bjørklund Bertelsen* (1931—35) er udnævnt til kontorchef i indenrigs- og boligministeriet fra 1/2 1953.
- Dr. phil. *Hans Henriksen Ussing* (1932—34) er fra 1/4 1951 udnævnt til ekstraordinær professor i zoofysiologi ved Københavns Universitet.
- Cand. mag. *Arne Anders Nielsen* (1932—35) er fra 1/4 1951 ansat som adjunkt ved Esbjerg Statsskole.
- Amtsfuldmægtig *Jes Peter Caspersen* (1932—34) er fra 12/1 1950 beskikket som kontorchef ved Åbenrå-Sønderborg amt.
- Tjstg. ekspeditionssekretær *Jørgen Høyrup Nielsen* (1933—36) er fra 1/11 1951 udnævnt til ekspeditionssekretær i skattedepartementet.

- Cand. mag. *Abraham Gerson Epstein* (1933—35) er fra 1/4 1950 ansat som lærer under Statens institut for talelidende.
- Cand. med. *Arild Leth Pedersen* (1933—36) er fra 1/9 1950 udnævnt til afdelingslæge under Statens Sindssygevæsen.
- Landsretssagfører *Thomas Karl Christensen* (1933—36) er beskikket som højesteretssagfører den 3/1 1953.
- Fuldmægtig *Jørgen Bredsdorff* (1933—36) er udnævnt til kontorchef i Hovedrevisoraterne i finansministeriet fra 1/12 1952.
- Fuldmægtig *Niels Christensen Thorsen* (1934—37) fra 1/4 1950 udnævnt til ekspeditionssekretær i Departementet for finansvæsenet.
- Cand. jur. *Hans Henrik Jensen* (1935—37) fra 1/6 1950 udnævnt til vicedirektør under Luftfartsvæsenet.
- Hjælpepræst *Kristian Peder Mikkelsen* (1935—38) er fra 1/4 1952 ansat som præst for Bornholms vestre valgmenighed under Københavns stift.
- Cand. polit *Jens Otto Krag* (1936—39) er påny udnævnt til minister i september 1953, fra 1/11 1953 arbejds- og økonomiminister.
- Pastor *Edmund Torsten Jensen* (1937—39) er fra 2/8 1951 beskikket til sognepræst for Ormslev og Koldt menigheder i Århus stift.
- Adjunkt *Asgar Rosenstand Hansen* (1937—41) udnævnt til sekretær i udenrigsministeriet fra 1/2 1949.
- Dr. phil. *Frede Løkkegaard* (1937—40) er fra 3/10 1950 ansat som professor i semitisk-østerlandsk filologi ved Københavns Universitet.
- Residerende kapellan *Erik Hoppe* (1937—40) er fra 1/12 1950 ansat som andenpræst ved Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen i København.
- Sekretær *Mogens Grau* (1937—40) er fra 1/3 1950 udnævnt til fuldmægtig i justitsministeriet.
- Dr. phil. *Thøger Sophus Vilhelm Bang* (1937—39) er fra 1/8 1950 udnævnt til amanuensis af 2. grad ved Københavns Universitets matematiske institut.
- Cand. theol. *Jens Daniel Bitsch-Larsen* (1937—40) er ved kgl. res. af 27/10 1952 beskikket til sognepræst ved Sankt Catharinæ kirke i Ribe købstad.
- Sekretær, cand. jur. *Erik Vilhelm Henning Krog* (1938—41) har 9/11 1950 fået beskikkelse som landsretssagfører (besk. deponeret). Han er derhos fra 1/10 1953 udnævnt til fuldmægtig i justitsministeriet.
- Politifuldmægtig af 2. grad *Volmer Erik Reinholdt Nissen* (1938—41) er 1/8 1950 udnævnt til politiadvokat i København.
- Cand. jur. *Jørn William Gerlin Jensen* (1938—40) har 21/5 1950 fået beskikkelse som landsretssagfører.
- Cand. jur. *Niels Jørgen Blom-Hansen* (1938—40) er fra 1/1 1950 udnævnt til fuldmægtig i indenrigsministeriet.
- Fuldmægtig i justitsministeriet *Bjarne Carl Frandsen* (1938—40) er fra 1/5 1952 udnævnt til dommer i Vestre Landsret.
- Læge *Knud Nørregaard Rasmussen* (1939—42) er 23/6 1951 blevet dr. med.
- Cand. mag. *Knud Dag Nielsen Togeby* (1939—41) er 8/10 1951 blevet dr. phil.
- Cand. jur. *Jens Korslund Søndergaard* (1939—42) er ansat som bibliotekar af 2. grad ved Det kgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket fra 1/5 1952.
- Politifuldmægtig *Poul Aunsholm* (1940—42) er fra 1/9 1951 ansat som politiadvokat i København.
- Cand. mag. *Eigil Kryger Kristensen* (1940—41, 1942—44, 1944—45) ansat som lærer ved Tønder Statseminarium fra 1/1 1950.

Cand. jur. *Svend Aage Vistisen* (1940—43) 31/10 1949 beskikkelse som landsretssagfører.

Sekretær *Erik Gregers Kirkelund-Jensen* (1941—43) er fra 1/1 1952 udnævnt til fuldmægtig i skattedepartementet.

Cand. theol. *Kristian Kastberg Nielsen* (1941—44) fra 1/2 1950 adjunkt ved Tønder Statsskole.

Sekretær *Louis Simonsen* (1942—45) har 6/3 1951 fået beskikkelse som landsretssagfører.

Kaldskapellan *Svend Aage Odborg* (1942—44) er fra 17/5 1951 beskikket til sognepræst for Vejgård menighed i Ålborg stift.

Cand. jur. *Erik Dynesen* (1942—43) har 2/4 1951 fået beskikkelse som underretssagfører.

Cand. mag. *Jørgen Chr. Steen Petersen* (1942—45) adjunkt fra 1/12 1949.

Cand. mag. *Knud Frederik Norberg* (1942—45) adjunkt ved Sønderborg Statsskole fra 1/8 1950.

Cand. mag. *Hans Valdemar Gregersen* (1942—45) ansat som adjunkt ved Struer Statsgymnasium fra 1/3 1952.

Cand. jur. *Carl Aage Chr. Arnoldus* (1943—46) beskikkelse som landsretssagfører 11/4 1951.

Cand. jur. *Erik Hesselbjerg* (1943—46) er 1/10 1950 ansat som sekretær i statsministeriet.

Cand. mag. *Svend Hilmar Holm* (1943—45) er fra 1/9 1950 ansat som adjunkt ved Rønne Statsskole.

Cand. mag. *Kjeld Gunnar Tofte-Hansen* (1944—46) ansat som adjunkt fra 1/12 1949 ved Randers Statsskole.

Cand. oecon. *Poul Nørregaard Rasmussen* (1944—45) er beskikket som lektor i nationaløkonomi ved Københavns Universitet for et tidsrum af 3 år fra 1/10 1951.

Cand. jur. *Stig Bertil Andersen* (1944—48) har fået beskikkelse som underretssagfører 15/9 1952.

Hjælpepræst *Johannes Rudolf Buchhave* (1945—47) er 12/10 1951 beskikket til sognepræst for Herrikslev menighed.

Cand. jur. *Hans Jørgen Christian Kock* (1945—48) er ansat som sekretær i arbejds- og socialministeriet fra 1/11 1951.

Cand. jur. *Peer Kiil* (1945—47) er ansat som sekretær i arbejds- og socialministeriet fra 1/11 1951.

Cand. jur. *Per Oluf Borg Knudsen* (1945—46) har fået beskikkelse som landsretssagfører 21/11 1951.

Cand. jur. *Ib Lind Larsen* (1945—48) ansat 1/9 1950 som dommerfuldmægtig i Svendborg.

Cand. mag. *Tage Dalsgaard* (1945—47) ansat som adjunkt ved Lyngby Statsskole fra 1/11 1950.

Cand. jur. *Søren Jensen Bjerre* (1945—47) har fået beskikkelse som underretssagfører 30/9 1950.

Cand. jur. *Henning Thune* (1945—46) har fået beskikkelse som landsretssagfører 27/9 1950.

Sekretær *Charles Frede Jensen* (1945—46) udnævnt til fuldmægtig i landsskatteretten fra 1/4 1952.

Hjælpepræst *Frede Madsen Ellitsgaard* (1946—48) er 6/12 1951 beskikket til sognepræst for Hjembæk og Svinninge menigheder.

Fuldmægtig *Bengt Martin Andersen* (1946—47) udnævnt til ekspeditionssekretær i generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet fra 1/1 1952.

Dr. phil. *Rudi Thomsen* (1946) ansat som inspektør af 2. grad ved Nationalmuseet.

Mangeårig redaktør af REGENSEN og senere flittig leverandør af oplysninger til denne rubrik, kontorchef *Kristian Müller* er fra 1/2 1953 udnævnt til direktør for Kraks Legat (udgiver af Kraks Vejviser, Dansk Eksportkalender, Kraks Blaa Bog m. m.).

Oversigt over Regensianersamfundets regnskab 1949—50

Indtægt:

Kassebeholdning pr. 1/4 1949	4.596,04
Kontingent for 1949/50	1.254,00
Indgåede kontingentrestancer	180,00
Kontingent for 1950/51	12,00
Indvundne renter	148,48

Udgift:

Generalforsamlingen d. 5/11 1949	158,55
Studenterforeningens revu d. 14/2 1950	40,55
Spilleaftenerne på Regensen	211,15
Bladet »Regensen«	464,10
Bestyrelsesudgifter	120,00
Udsendelsen af lektor Kaj Bredsdorffs »Regensviser«	555,00
Diverse udgifter	191,52
Kassebeholdning pr. 31/8 1950	4.449,65

Kr. 6.190,52

Kr. 6.190,52

1950—51

Indtægt:

Kassebeholdning pr. 1/9 1950	4.449,65
Jydsk Regensianersamfunds andel i Bredsdorffs »Regensviser« ...	160,00
Kontingent for 1950/51	1.254,00
Indgåede kontingentrestancer	84,00
Kontingent for 1951/52	6,00
Indvundne renter	123,61

Udgift:

Generalforsamlingen d. 20/10 1950	80,35
Ekstraordinær generalforsamling d. 2/12 1950	83,95
Spilleaftenerne på Regensen	161,59
Bestyrelsesudgifter	299,50
Studenternes venner (overlæge Baastrups bisættelse)	100,42
Udgifter i anledning af indsamlingen til viceprovstens 80 års fødselsdag	227,50
Diverse udgifter	244,49
Kassebeholdning pr. 31/8 1951	4.879,46

Kr. 6.077,26

Kr. 6.077,26

1951—52

Indtægt:

Kassebeholdning pr. 1/9 1951	4.879,46
Kontingent for 1951/52	1.236,00
Indgåede kontingentrestancer	72,00
Kontingent for 1952/53	6,00
Refunderet porto	1,30
Indvundne renter	145,09

Udgift:

Generalforsamlingen d. 7/12 1951	295,36
Spilleaftenerne på Regensen	187,68
Bestyrelsesudgifter	72,15
Diverse udgifter	413,83
Kassebeholdning pr. 31/8 1952	5.370,83

Kr. 6.339,85

Kr. 6.339,85

1952—53*Indtægt:*

Kassebeholdning pr. 1/9 1952	5.370,83
Kontingent for 1952/53	1.200,00
Indgåede kontingentrestancer	66,00
Indvundne renter	186,14

 Kr. 6.822,97
Udgift:

Generalforsamlingen d. 22/11 1952	375,25
Spilleaftenerne på Regensen	257,22
Bestyrelsesudgifter	197,75
Diverse udgifter	186,30
Kassebeholdning pr. 31/8 1953	5.806,45

 Kr. 6.822,97

København, d. 26/10 1953.

KARL SØRENSEN

Oversigt over Jydsk Regensianersamfunds regnskab 1949—50

Indtægt:

Beholdning fra forr. regnskabsår	671,09
Kontingent	544,50
Indvundne renter på sparekasse- bog nr. 117716 med Arbejder Spare- og Lånekassen	10,28

 Kr. 1.225,87
Udgift:

Andel i udgift til bladet »Regen- sen«	180,00
Tilskud til generalforsamlingen d. 20/10 1949	151,50
Tilskud til udflugten d. 18/6 1950	113,55
Assistance ved regnskabsføringen	25,00
Diverse udgifter, porto og copialia	122,35
Beholdning pr. 17/11 1950	633,47

 Kr. 1.225,87
1950—51*Indtægt:*

Beholdning fra forr. regnskabsår	633,47
Kontingent	546,60
Solgt frimærker	9,70
Indvundne renter på sparekasse- bog	10,48

 Kr. 1.200,25
Udgift:

Udbetalt til Regensianersamfun- dets legat	200,00
Generalforsamling i Ålborg	71,00
Udbetalt til Regensianersamfun- det i København	340,00
Assistance ved regnskabsføringen	25,00
Diverse udgifter, porto og copialia	88,90
Beholdning pr. 7/12 1951	475,35

 Kr. 1.200,25

1951—52*Indtægt:*

Beholdning fra forr. regnskabsår	475,35
Kontingent	487,20
Indvundne renter på sparekasse- bog	12,64

Kr. 975,19

Udgift:

Udbetalt til Regensianersamfun- dets legat	200,00
Generalforsamlingen d. 7/12 1951	38,75
Assistance ved regnskabsføringen	40,00
Diverse udgifter, porto og copialia	119,75
Beholdning pr. 10/3 1953	576,69

Kr. 975,19

Århus, d. 10/3 1953.

CARL SØRENSEN

**Regnskab for »Regensianersamfundets Legat«
1949—50**

Indtægt:

Kassebeholdning pr. 1/9 1949	90,28
Årsbidrag	1.178,00
Indgåede restancer	30,00
Indvundne renter	48,81

Kr. 1.347,09

Udgift:

Gebyr, porto og kuverter	17,73
Udbetalt 4 legatportioner à 200 kr.	800,00
Overført til kapitalkonto	400,00
Kassebeholdning pr. 31/8 1950	129,36

Kr. 1.347,09

1950—51*Indtægt:*

Kassebeholdning pr. 1/9 1950	129,36
Årsbidrag	1.378,50
Indgåede restancer	32,00
Indvundne renter	80,70

Kr. 1.620,56

Udgift:

Gebyr, porto og kuverter	17,55
Udbetalt 5 legatportioner à 200 kr.	1.000,00
Overført til kapitalkonto	461,72
Kassebeholdning pr. 31/8 1951	141,29

Kr. 1.620,56

1951—52*Indtægt:*

Kassebeholdning pr. 1/9 1951	141,29
Årsbidrag	1.380,00
Indgåede restancer	34,00
Indvundne renter	114,18

Kr. 1.669,47

Udgift:

Gebyr, porto m. m.	19,10
Udbetalt 4 legatportioner à 250 kr.	1.000,00
Overført til kapitalkonto	600,00
Kassebeholdning pr. 31/8 1952	50,37

Kr. 1.669,47

1952—53

Indtægt:

Kassebeholdning pr. 1/9 1952	50,37
Årsbidrag og indgåede restancer	1.457,00
Renter	192,26

 Kr. 1.699,63
Udgift:

Frimærker og papir	14,40
Udbetalt 4 legatportioner à 250 kr.	1.000,00
Overført til kapitalkonto	600,00
Kassebeholdning pr. 31/8 1953	85,23

 Kr. 1.699,63

Formue pr. 31/8 1953:

Kr. 1.500,00 obl. statslån 1947/92 à 2 %.

Kr. 1.200,00 obl. Østifternes Kreditforenings 15. serie à 3½ %.

Kr. 2.000,00 obl. Østifternes Kreditforenings 16. serie à 3½ %.

Kr. 1.000,00 obl. Jydsk Hypotekforenings 6. afd. à 5 %.

Kr. 1.300,00 obl. statslån 1977 à 5 %.

Kr. 8,87 kontant.

København, d. 26/10 1953.

KARL SØRENSEN

Boganmeldelser:**Teologen i tiden**

O. Thune Jacobsen: Den protestantiske teolog. Frost-Hansens forl. 64 sider. Kr. 5,00.

V. P. er som bekendt en flittig skribent, og hans bøger er ikke knaldromaner. Det er små eller større teologiske eller filosofiske afhandlinger, som virkelig kræver noget af deres læsere, hvis de ikke skal gå dem helt over hovedet. I denne lille bog om den protestantiske teolog søger V. P. at påvise, at teologen i den vesterlandske protestantisme stadig har været et produkt af sin tid og samtidig i sin stræben har været med til at forme udviklingen fremover. Han ser protestantismen som Vesterlandets kristendomsform i den nationale stat, og i takt med den politiske, kulturelle og folkelige udvikling skildres udviklingen i de teologiske synspunkter.

På bogens sidste sider antyder V. P., at det efter hans mening må gå sådan, at en eller anden kirke, der er »født« med den tro på den absolutte virkelighed, som protestantismen gennem hin enkelte har kæmpet sig frem til, skal afløse den protestantiske. Om han har ret i det, må tiden jo vise. Og mon det ikke også er en noget diskutabel påstand, at Kierkegaards efterfølger i det 20. århundrede må erklære kirkens kristendom for en indbildning og som følge deraf miste livet for den diktators hånd, der vil, at kirken skal tjene hans sag ved at tilskynde folket til at ofre deres liv for det fælles bedste.

V. P.s bøger er ikke altid lige let forståelige. Denne heller ikke. Men den indeholder værdifulde betragtninger.

J. L.

Akademikerens ideal i hverdagen

H. C. Jørgensen (Regensen 1931—34): Hellige Flamme. Hagerup. 179 sider kr. 7,75.

»Ydmyghed, sandfærdighed og vilje til ret tænke« — det var de akademiske idealer, der lyste for den unge student Peter Jensen på hans ellers ret triste og mørke himmel. Professor L. V. Birck udformede dem i sin rustale, og nu lader H. C. Jørgensen Peter Jensen prøve dem i hverdagen. Først i et ministerium, hvor de gamle støvede traditioner og fortilfældenes ubrydelige regimente lægger sig som en klam og uigennemtrængelig tåge omkring dem. Peter Jensen kan ikke trives der. Han forsøger med forretningslivet, men dets smarte løgne og umenneskelighed er ved at tage livet af ham og hans idealer. Så bliver han arbejder, men skønt han må indrømme, at der hos hans kammerater findes megen sund menneskelighed, møder han dog også der en sådan træg stupiditet og klamren sig til solidariteten, at miljøet bliver ham uudholdeligt. Det akademiske ideal synes at have gjort Peter Jensen uegnet til den normale mennesketilværelse. Men er det idealet eller virkeligheden, der er noget galt med?

Der er mange drøje sandheder i den bog, en god fortællekunst og samtidig mange fine menneskelige træk, ikke mindst i bogens sidste afsnit. Bogens ramme, Peter Jensens hukommelsestab efter en ulykke, der skal gøre den glimtvis historie berettiget, var egentlig ikke nødvendig. Den forvirrer kun. Havde glimtene stået alene, var der blevet mere helhed over bogen.

Nogen løsning på problemet om ideal og virkelighed giver H. C. ikke. Det er og skal være en kamp for den enkelte. Men bogen minder os om, hvor let idealet slås i stykker eller fortønes i hverdagen, og den stiller det spørgsmål, om idealet i det hele taget er realisabelt. Skal det nedskrives, eller må det ikke hævdes i et stadigt spændingsforhold til hverdagens vilkår?

J. L.

Indhent tilbud

*Men når så udsigt til en pigelil
i genbovinvet blir ham givet,
så slår ideen ikke længer til,
så styrter han sig ud i livet.*

*men glem så ikke at tegne
livsforsikring i*

Nordisk Liv

Grønningen 17 . Telefon Central 2860

Nyhed!

Regensens viceprovst, dr. theol. O. Thune Jacobsen
har udsendt en ny bog

MENNESKET

Liv og død — død og liv

Den gamle tænker har i dette skrift gjort sit testamente og behandler heri det svar, som mennesket ud fra sine naturlige forudsætninger og ved fornuftig omtanke er i stand til at give sig selv på det evige spørgsmål om liv og død — det svar, som for den enkelte må blive hans livsfilosofi

Pris: kr. 3.75

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

BOGEN

fås hos

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL - PAPIRHANDEL

Kjøbmagergade 49

ved Regensen og Rundetårn og kun få minutter
fra Universitetet

Central *2453

(7 LEDNINGER)

Udgivet af Regensiansamfundet
Dette nr. redigeret af administrationschef K. Skovgaard Christensen, Godthaabsvænget 16, København F (ansvarsh.)
ARNOLD BUSCK HANS JØRGENSENS BOGTRYKKERI. KØBENHAVN